

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 194.

Göteborg den 24/10 1963.

Käraste lilla Hella!

I dag fick jag också "tvillingbrev" Tack ska du ha för ditt som bär nummer 194. Och den 21 ds fick jag nr 192. Tack för allt! Den 10 ds också brev från er båda. Så till en viktig sak! I måndags, då jag satt i bussen på väg till Olivia Moberg och flickorna, kom en herre och slog sej ner bredvid mej. Han sa: Goda, goda, hur står det till? Tack bra hur står det till själv? Är jag ingenkänd, fortsatte han. Nej, sa jag. Det var Samuel Lindstrand. Det lilla hår han hade var alldeles vitt. Han var kanske rätt blek. Förr mera rödbrusig. Vad jag blev snopen. Hur han kunde känna igen mej så där bakifrån begriper jag inte. Det är ju lika länge sen jag såg han såg mej som sen jag såg honom. Hans förtjusande hustru stöter jag däremot på någon gång. Sam heter han genom livet, undantagandes de tidigare åren. Hur mår Helena sa han. Du menar Hellen? Ja, det gjorde han och frågade lite efter var du fanns och hur du hade det. I går stötte jag på både honom och Kajsa och han ville försäkra sej om att jag inte gkört hälsningarna. Sam var inte så bra, sa han. Han hade korsett och gördel, vad det mi handlade om. Så hälsade han till dom andra också. Ebba hade han inte nån vidare kläm på. Men Ludde Å så David förstas. Nu har klockan blivit över 16 och jag kommer från Vasa Sjukhus, där jag bl. a. har hälsat på Karin Ahlbom. Karin har verkat förändrad de båda sista gångerna jag varit hos henne. I dag alldeles särskilt, tyckte jag. Ack, om det lackade för henne!

Nu har en stund till gått och jag har ätit middag bestående av fickbullar och potäter och lingon och mjölk med hårt bröd. Och nu tror jag att det här får stå över till i morron. Olle ska komma hit och hämta en sak och då sa han att han ville skjutsa mej till kyrkan, för han skulle härifrån och till Roy. Hissen här har stått i 1½ vecka för reparation och det är så jobbigt att bära sina bördor upp för trapporna, så jag är faktiskt trött i ryggen och lite var stans och skall lägga mej och vila och invänta Olle.

Den 26 okt. I dag har jag varit på Gårda på ett besök. Så har jag druckit kaffe för första gången i dag. Och så skulle jag försöka fylla ut det här aerogrammet. Ibland kommer jag att tänka på hur mycket kläder å sånt jag går i här, som jag har fått ätte dej. Mina enda inneskor, som är användbara är dom där fina och s t o r a som jag fick av dej och som du egentligen skulle haft betalt för men fick bara ett par smärting-skor! Med 2 par sylor i går dom bra att ha på kalas. Kamkoftan, som jag fick från Kina på 40-årsdagen och som låg nerpackad tills jag satte bo på Lemansgatan 10, har jag använt varenda dag i snart 17 år. Och den håller livet yt Min klänning från USA, som jag skrivit om förut. Den vadderade sidenjackan, som jag numera har så där till vardags, sedan jag blev begåvad med den nya. På tal om den har jag ju inte lovsjungit de båda fickorna, som jag blev så glad för. Och de vackra "beslagen i silver"! Ja, dom ser ut så. Ännu har jag inte använt den ute, för vi har nästan sommarväder eller åtminstone ett mycket mildt höstväder. Vi har så där 10-12 gr. på dagen och inte mycket mindre på natten. Går i sommar-kläder än. Bara när det är lite extra storm, sätter jag på mej en liten kofta. Om kemisk tvätt är så billig i Japan, varför lämnar du då inte in din klänning för fläckuttagnig i stället för att kosta på det där K2r? Det torkar tyvärr så småningom. Du säger att jag skall skicka ett par tre tuber salva. Det ska jag visst göra om jag får veta viken av de båda sorterna du vill ha? Det var fint att du skrev om det hårda brödet. Du vill alltså ha grahamsbröd, vilket jag inte hade räknat med. Oscar ska få det allra minsta lilla patetet av riktigt grovt bröööö. Av dina presentönskningar skall jag göra mitt bästa. Brödet går på måndag eller tisdag. Bakar du i allmänhet eller finns det bröd för västerlänningar att köpa? Nej, vi har inte hört något om Joel och Söderberg. Men nyheten stannar hos oss. Tänk, att jag förra gången skrev på Hedvigs födelsedag och inte tänkte på det! Lisa och David håller på att skaffa biljetter för hemresa. Dom hade velat båta, men det la inte. Den båt som skulle passat dom var fullbokad. Så dom får flyga och det går visst att komma iväg. Omkring den 17 från NIOKI och så där lite rundhänt den 23 från Leo. Dom är alltså inte hemma till konferensen. Skolavslutningen är inte så tidigt att det går. Om dom skulle vilja det vet jag inte.

Kära då! Jag har ju inte erkänt brev nr 193, som kom den 21 ds. Tack, tack! Så tjusigt med dessa trevliga gäster som ni haft. Och så vackra blommor och fina pres enter! Ljusstakarna, var dom av ambassadörens eller konsulns dom ock? I söndags frågade jag efter Aina. Mirjam var inte hemma med hennes son sa att "det var bra." Men han trodde att den fjärde operationen skulle äga rum måndagen den 28 ds. - Vad man kan bli innerligt glad att Lally är friskskriven! Jag ska skriva till Gerda endera dagen och bifoga portopengar för koftan i form av frimärken. Det var hemskt, her du inte gjrt det än, säger Hella. Nä, jag tyckte att jag skulle skriva några rader och så har det inte blivit av. Ätte mej. Hoppas att Dodo-familjen kommit över sin påssjuka nu. Ett sånt namn på en sjukdom!

Du skulle sett hur det såg ut här i mitt enda rum, för några dagar seda och under några dagar för resten! Jag hade plockat ner allt från mitt överskåp i hallen och städat där. Så har jag placerat ditt porslinspaket där jämte alla era tillhörigheter, som fanns där förut. Men skulle det komma något mer större paket

så måste jag placera det hemma hos flickorna. Dom erbjöd mej att ta emot detta och ställa det i lagerrummet i bageriet. Men jag behöll det och det gick bra. Ma sson av tidningsurklipp har jag sorterat och slängt bort mycket och gett bort en del. Så har jag väl några hundra vykort å sånt, som jag inte hunnit ta i tu med ännu. En hel del av dom måste väl få skatta åt förgängelsen.

"Andlig själsklinik öppnas av Aron Andersson" stod det i förra veckans G.V. Men så stod det också att "han har sitt hjärta i Kongo!" Nog tycker man att det vore lämpligt att han hade sitt hjärta på lite närmare håll inför en sådan start. Eller vad tycker du?

Som jag väl nämnt förut så har vi kyrkans 60-årshögtid den 20-24 nov. med Calle Wannberg och Ethel. Den 20 var egentliga invigningsdagen med församlingen och inbjudna. Då fyllde pappa 39 år och bjöd hela sällskapet på kaffe eller thé och smörgåsar. Ett stort kalas må du tro. Kantaten sjöngs av vår kör förstärkt med Georg Ågren: - solost - och andra sångare från Betlehemskyrkan. E.G. Gustaf som var sångledare på dentiden. Hellström hade skrivit texten. Pampig text! Musiken svarade Olof Holmberg för, rektor Lundéns måg. Kommer du ihåg Lundén. Mängder av hälsningar ätte

Amle